

NIEUWSBRIEF

In dit nummer

Bestuurder bij Hospice Eesinge	1
Column Jaap Klinkers	2
Inspiratiedag voor coördinatoren	2
Wandeltocht	2
“Waarom ik als predikant blij ben met Hospice Eesinge”	3
Gedicht Thuis	3
Professionele zorg	4
Wist u dat ...	4
Ja, ik word Vriend	4

Bestuurder bij Hospice Eesinge

Mijn naam is Ben ten Lande, sinds 2007 secretaris van het bestuur van Stichting Hospice Eesinge.

Ik heb mij vanaf het begin intensief bemoeid met alle bouwactiviteiten voor het tot stand komen van het hospice. Het is prachtig om actief mee te werken aan het transformeren van een oude boerderij uit 1560 tot een voorziening zoals die er nu staat. Met alle betrokkenen zijn we er prima in geslaagd om de belangen van natuur, landschap en monumentenzorg samen te laten vallen met die van het hospice.

Ruime opzet hospice

Hospice Eesinge is wat ruimer van opzet dan de meeste andere hospices en dat komt vooral door de hoogte van de boerderij. Alle bezoekers zijn onder de indruk van het gebouw. De oude gebinten zijn uniek en overal zichtbaar. Er zijn vier gastenkamers, elk met een eigen ruime badkamer. Verder een open huiskamer met bankstel, open haard, tv, audio installatie en een kleine bibliotheek.

Taken

Naast het begeleiden van de bouw ben ik bezig geweest met fondsenwerving voor de inrichting van het hospice. En vervolgens met het aanvragen van offertes en het onderhandelen en overleggen met leveranciers.

Nu onderhoud ik de contacten met de beide coördinatoren in het hospice en met Het Drentse Landschap (de verhuurder van de opstallen). Verder ben ik contactpersoon voor de gemeente Meppel.

En ook al is het hospice nu enkele jaren vol in bedrijf, er zijn altijd wel zaken die aandacht vragen. Zo is er recent een nieuw personenoproep en -alarmeringssysteem geïnstalleerd. Verder zijn er plannen voor het aanbrengen van een aircosysteem, dit om de gasten nog meer comfort te kunnen bieden.

Natuurlijk ben ik naast al deze activiteiten ook nog bestuurder. Als secretaris zorg ik dat alle relevante informatie naar de medebestuurders en eventueel andere betrokkenen wordt doorgegeven. Ook het voorbereiden van vergaderingen en ander overleg zoals met de VTZD (Vrijwillige Terminale Zorg Drenthe) zit in mijn takenpakket.

Ik vind het fantastisch om samen met medebestuurders, andere betrokkenen en het bestuur van de Stichting Vrienden Hospice Eesinge aan dit project te kunnen werken. Het geeft me een goed gevoel, ik zou het niet graag willen missen.

Ben ten Lande

Gaat u mee dauwtrappen op 14 mei?

De opbrengst komt ten goede aan het hospice. Meer informatie op pagina 2!

Column

Jaap Klinkers

De Parel van het Reestdal

Afgelopen jaar is er van alles gebeurd in het Reestdal rondom het hospice. Waterschap Reest&Wieden heeft enkele grote waterbergingen aangelegd. Tussen de oude en nieuwe Hoogeveense Vaart aan de oostzijde van het ziekenhuis zijn de weilanden afgegraven en geschikt gemaakt als buffer voor overtollig water uit de Reest. Hetzelfde heeft men gedaan met het gebiedje tussen de spoorlijn naar Zwolle en de A32 achter sportpark Ezinge. Ook hier heeft de aannemer weiland omgezet in een waterberging.

En er is meer gebeurd. Achter de sloopresten van het vrieshuis van Pakhoed nabij het parkeerterrein van MSC en FC Meppel ligt nu een **mooi bruggetje** over de Reest.

We parkeren auto of fiets en gaan de brug over. Een paar laarzen is geen overbodige luxe! We volgen de pijlen op de kleine paaltjes. Het wandelpad slingert zich door het afgegraven weiland. We steken de A32 over en lopen richting Reest. Pakken we het pontje of volgen we de Reeststouwe? Toch maar met de pont naar de overkant. Fijn, die laarzen... Rechts in de verte ligt het hospice te sluimeren in de zon. We volgen het pad en lopen richting Hoogeveense weg. Hé, een bordje, wandelpad rechtsaf, dwars door het land! We komen uit bij de ooievaarsnesten nabij de plek van de voormalige Schiphorst. Ontstaat hier een tweede Lokkerij? Rechtsaf de Reggersweg op naar de uitkijktoren bij de Reeststouwe. Even naar boven. Mooi dat uitzicht! Over de Reeststouwe terug richting Meppel. En daar rechts, aan de overzijde van de Reest, ligt dan in volle glorie de Parel van het Reestdal te pronken...

Ons Hospice Eesinge.

Inspiratiedag voor coördinatoren van een hospice

Ieder jaar valt er een mooi vormgegeven uitnodiging in de bus voor de jaarlijkse "inspiratiedag". "Moet ik daar echt heen?", denk ik dan. "Mijn werk is al zo inspirerend". De nieuwsgierigheid won het van de scepsis en gelukkig maar.

Ik ging erheen met een collega uit Hoogeveen en we kwamen terug met heel veel extra inspiratie. Zo'n dag werkt dus echt!

Ontmoeten en Verbinden

Het begon met een kleine cursus "Groot Denken". Na de lunch volgden uitleg en het oefenen van het thema "Verbinden". Dat gebeurde via het grote netwerkspel en dit leverde, naast de zeer nuttige leermomenten, ook veel hilariteit op.

Het grote netwerkspel is een oefening in ontmoeten en verbinden en hoe je dit het makkelijkst doet zonder iedere keer weer opnieuw het wiel te moeten uitvinden.

Netwerken

Naast de praktische informatie was er ruimte om elkaar te ontmoeten, ervaringen uit te wisselen, vragen te stellen en natuurlijk te "netwerken". Met een agenda vol namen, telefoonnummers en e-mailadressen togen we huiswaarts. Het was een bijzonder inspirerende en ook heel praktische dag!

Annette van der Laan,
coördinator Hospice Eesinge

Wandeltocht rond het Hospice Eesinge Meppel

Komt u ook (alleen, met partner of met uw gezin) op Hemelvaartsdag Dauwtrappen bij het Hospice in Meppel?

Datum: **14 mei 2015** - Tijd: **8.00 – 10.00 uur**

Kosten: 5 euro per persoon, 15 euro per gezin

Start: parkeerterrein MSC / FC Meppel achteraan op Ezinge, zijweg van de Ambachtsweg.

Nieuwe wandelpaden

Er zijn de afgelopen maanden prachtige nieuwe wandelpaden aangelegd in het Reestdal en die kunnen we nu eens mooi gaan verkennen! De wandeltocht is ongeveer 6 kilometer en onderweg wordt u koffie, thee of limonade met koek aangeboden.

De route kan naar eigen inzicht ingekort (4 km) of uitgebreid (10 km) worden.

Waarom ik als predikant blij ben met Hospice Eesinge

Ik was bij haar op bezoek geweest in het ziekenhuis nadat ze te horen had gekregen dat ze niet meer beter zou worden. Ze was heel rustig. Het is zoals het is...

Thuis

Thuis trof ik haar net op de dag dat haar man haar plechtig had beloofd, dat hij alles voor haar zou doen, dat hij overal voor zou zorgen en dat ze thuis zou mogen sterven. Maar toen was ze minder rustig geworden. Ze gunde het haar man van harte om dat voor haar te willen doen, maar... Ze hadden tot dan toe altijd hun eigen dingen gedaan, zij in huis, hij om huis. Als hij nu haar taken over wilde nemen, ging hij dat dan redden? Ze had er niets over gezegd natuurlijk, maar wist hij wat voor waspoeder hij halen moest, en waar wat in de kelder of op de zolder te vinden was? En ook toen er later thuiszorg kwam viel het haar moeilijk om alles gewoon maar over te laten, om alles gewoon maar anders te laten gaan, dan zij het altijd gedaan had.

Thuis wordt lastig

Ik kwam daarna nog regelmatig langs. Van haar innerlijke rust kreeg ik weinig meer te zien. Het lukte thuis niet. Er was geen ruimte om zich voor te bereiden op andere dingen dan in de gaten houden wat het 'personeel' voor haar deed. Ze was heel blij met hun inzet en waardeerde dit royaal, o.a. door te zorgen dat er op het boodschappenlijstje altijd genoeg chocolade en ander lekkers

stond. Terwijl zij lichamelijk zwakker werd, leek ze enkel bezig met vanaf bank en bed haar huis te besturen.

Het hospice

Die onrust deed haar geen goed. Toen opperde de huisarts het idee van opname in het hospice. Uit zorg om haar en uit voorzorg voor haar man. Hij wist hen over te halen tot dat 'home away from home'. Niet als vakantie, niet als uithuisplaatsing, niet als einde oefening. Maar om op een andere manier, zonder de beslommeringen van het dagelijkse huishouden, tijd voor elkaar te hebben.

Ruimte voor elkaar

Ik kwam er op bezoek. Ze zaten voor haar kamer op het terras. In de zon, uitzicht over de Reest. En wat de arts gehoopt had, leek te lukken. De verhalen kwamen zomaar. Wat hadden ze veel beleefd samen. Het vertellen ging makkelijk met een derde erbij. Heel discreet zette een vrijwilliger van het hospice iets te drinken op een tafeltje. Zonder dat zij dit hoefde te regelen of op andere dingen moest letten.

Zij waren met hun gedachten bij hun wandelingen in het Reestdal vroeger. Bij andere mooie dingen die ze samen beleefd hadden. Er was ineens ruimte voor het verdriet en dat er een einde ging komen aan hun goede tijd op aarde samen. Er ontstond ruimte om van elkaar te horen hoe beiden zich de hemel voorstelden, en hoe hij hoopte dat God hem verder zou helpen als zij in de hemel zou zijn. En er was ineens de ruimte om aan de dominee te vragen: 'wilt u met ons bidden?' Na het gesprek gaven we een hand en bedankten elkaar; ik hen voor hun openheid, zij mij voor de rust die ik hen kon geven.

Rust

Op de fiets naar huis dankte ik God voor het hospice, voor de mensen die er werken als professionals en vrijwilligers, voor alle mensen die het hospice opgezet hebben, en alle instanties die er mee samen willen werken.

En voor de rust die er vanuit gaat. De rust die elk mens nodig heeft om onder ogen te zien dat je leven op aarde niet eeuwig is. De rust die nodig is om los te laten en je voor te bereiden. Mooi als je die rust krijgt op dat bijzondere plekje in Gods schepping waar hospice Eesinge staat.

Ds. Pieter Dekker

Thuis

Ik huur hier een lichaam
Een huis voor mijn hart
Mijn huid en mijn haren
Zijn mijn onderdak
Ik woon er al jaren
En zolang ik adem
Ben ik een vreemde in een
mensenpak

Ik huur hier een lichaam
Al sinds ik hier kwam
Het zit als gegoten
Mijn ziel woont hier warm
Ik ken alle kamers
Het bloed in mijn aders
Het vuur in mijn hart dat nog altijd
brandt

Ik huur hier een lichaam
En hoop nog een tijd
Ik bid elke nacht dat ik
Nog even blijf
Maar als mijn tijd daar is
Het huren hier klaar is
Dan pak ik mijn spullen
Voor de laatste reis

Ooit zal ik voor altijd mijn ogen
sluiten
Laat ik het hier voor wat het is
Ooit komt er een dag dat ik zal
verhuizen
Gaat de deur van dit leven voor
altijd dicht
Omdat mijn lichaam geen thuis
meer is

Matthijn Buwalda

Professionele zorg

De professionele zorg in het hospice is in handen van Icare. Deze organisatie zorgt ervoor dat er bij aanwezigheid van gasten 24 uur per dag een deskundige aanwezig is.

Rolande is zo'n professional. Een leuke meid van 28 (ze is de jongste van allemaal) die zich als een vis in het water voelt in het hospice. Ze heeft na de MAVO een opleiding tot Verzorgende IG (individuele gezondheidszorg) gevolgd bij het Deltion College in Zwolle. Vanaf de start twee en een half jaar

geleden, werkt ze in het hospice. Haar werk bestaat uit het samen met de vrijwilligers verzorgen van de gasten, wassen, aankleden e.d., en het bewaken van de medicatie, een belangrijk onderdeel van haar opleiding.

Rolande's ambitie

Ze houdt van haar werk, vindt het uitdagend en ze leert er heel veel. Voor de specifieke palliatieve medische zorg worden zij en haar collega's ondersteund door gespecialiseerde verpleegkundigen. Dat werk zou zij ook graag doen. Rolande en haar collega's worden regelmatig bijgeschoold door specialisten als Albi Popken. Onderwerpen zijn dan o.a. pijnbestrijding, de werking van een morfinepompje enz. Haar ambitie is om in de toekomst een opleiding te volgen tot verpleegkundige "palliatieve zorg": pijnbestrijding en het op andere manieren medisch ondersteunen van terminale patiënten.

Net dat beetje extra

Naast de directe medische en andere zorg is er ook ruimte voor zaken die de laatste levensfase van de gasten kunnen veraangename. Rolande neemt vaak het initiatief om iets extra's, iets leukers, te doen. Met elkaar pannenkoeken bakken, een huisdier op bezoek laten komen, een leuke foto maken en die per telefoon naar de familie sturen.

Het verblijf van de gasten in het hospice zo aangenaam mogelijk maken, daar gaat het om volgens Rolande. Zo kreeg een van de vrouwelijke cliënten laatst bezoek van haar paard. Het dier werd naar de tuindeur gebracht en zo hadden paard en eigenares nog even een bijzondere ontmoeting.

Ze gaat met veel plezier naar het werk maar neemt het niet mee naar huis, een belangrijke voorwaarde om het werk goed te kunnen blijven doen. En hoopt nog lang actief te blijven in het hospice. Wie weet in de toekomst als gespecialiseerd verpleegkundige?

Wist u dat ...

- een van de gasten in het hospice bezoek gehad heeft van haar paard?
- wij regelmatig gulle donaties ontvangen van nabestaanden van onze gasten?
- wij hier vanzelfsprekend enorm blij mee zijn?
- er binnenkort een professionele airconditioninginstallatie wordt aangebracht in het hospice?
- dit mogelijk gemaakt wordt door het Dr. C.J. Vaillant Fonds te Den Haag en Super-Air Klimaattechniek te Meppel?
- er een sterk verbeterd personenoproep- en -alarmeringssysteem is geïnstalleerd?
- en dat dit mogelijk gemaakt werd door bijdragen van het Rabobankfonds Meppel-Staphorst-Steenwijkerland en Bakker Technisch Installatiebureau Meppel?

Ja, ik word Vriend!

U kunt het werk van Hospice Eesinge ondersteunen door vriend te worden van het hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekeningnummer NL82RABO0126347093 o.v.v. "Eenmalige donatie".

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichtingen kunt aftrekken van de belasting.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:

Ina Baas.

Mail: vrienden@hospiceeesingemeppel.nl

Tel. 06 29 33 76 76

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat dit de redactie dan weten.

